

پندارها II

نویسنده: مترجمان: دل آرا قهرمان مهسا یزدانی ریچارد باخ

فهرست مطالب...

[۱۱] مقدمه

فصل اول

خداوند از هیچ کس محافظت نمی‌کند،
همه از بیش فنانا پذیرند.

فصل دوم

قبل از آن که چیزی را باور کنیم،
خودمان انتخاب می‌کنیم چه چیزرا می‌خواهیم باور کنیم.
بعد جوی آن را آزمایش می‌کنیم که ثابت شود درست است.

فصل سوم

اگر بخواهیم این زندگی را در مرتبه‌ای
بالاتر از آن که آغاز کرده‌ایم به پایان ببریم،
باید انتظار مسیری سربالایی را داشته باشیم.

فصل چهارم

در هر مصیبتی،
و در هر موهبتی،
سوال کن "چرا من؟"
حتما دلیلی دارد، حتما پاسخی دارد.

فصل پنجم

کاهی در یک زمان کوتاه،
یک چشم انداز کوچک،
چه تاثیر بزرگ بر زندگی ما خواهد گذاشت.

فصل ششم

کسی که دارد عزاداری می‌کند و کسی که دارد می‌میرد،
از آگاهی متفاوتی برخوردارند.
یکی تاریکی شب را می‌بیند و دیگری طلوع دل انگیز خورشید را،
یکی مرگ را می‌بیند، دیگری زندگی را،
بدان گونه که هرگز ندیده است.

فصل هفتم

دنیای مکان و زمان، و موجودات آن،
می‌تواند به طرز شگفت‌انگیز زیبا باشد.
 فقط آنها را با واقعیت اشتباہ نگیرید.

[۱۵]

[۲۱]

[۲۵]

[۲۹]

[۵۵]

[۶۱]

[۶۹]

فصل هشتم

قراراست روزی شخصی را ملاقات کنم
که تابه حال با آزمونی مواجه نشده است.
از او می پرسم: "اینجا چه می کنی؟"

[۷۷]

فصل نهم

زندگی نامه تو چه خواهد بود؟
در آن مرحله، زندگی تا حدودی غم انگیز به نظرمی آمد،
سپس (نام خود را قرار بده) کاری شگفت انگیزانجام داد....

[۸۱]

فصل دهم

اگر پیذیریم دنیا آن چه می نماید نیست،
پس یک سوال مهم مطرح می شود:
باید با آن چگونه رفتار کنیم؟

[۸۷]

فصل یازدهم

بهترین کاری که می توانیم بکنیم
این است که با تمام حق و اختیاراتی که داریم،
با شادمانی زندگی کنیم،
و بگذرایم قوانین تصادف و تقدیر کار خودشان را بکنند.

[۹۵]

فصل دوازدهم

اگر این دنیا افسانه است،
به محض این که پس ببریم چه چیز واقعیت دارد،
متوجه قدرت مان بر اتفاقات می شویم.

[۹۹]

فصل سیزدهم

من دلخواهی کنم هستی مرا بشناسد.
دعایم کنم من آن را بشناسم،
عشق همیشه حاضر
وراهی فراسوی باورهای ابله‌هایم را.

[۱۰۳]

فصل چهاردهم

زندگی ما بدون آزمون‌ها، اتفاقات بد، ماجرا و خطر، شبیه چیست؟

[۱۰۹]

فصل پانزدهم

چند نفر از ما شخصیت‌های تخلی
یا افرادی را که تابه حال ندیده‌ایم،
از صدمیمی ترین دوستان خود به حساب می آوریم؟
دست من بالا است.

[۱۱۳]

نیمه دیگر، نیمه دیگر،
نه تنها تسلیم را می‌نمایم بلکه می‌نمایم ناچیز.

مقدمه
روزگاری بخوبی داشتم،
و می‌توانم این را با خود شرکت کنم،
و می‌توانم این را با خود شرکت کنم،
و می‌توانم این را با خود شرکت کنم،
و می‌توانم این را با خود شرکت کنم.

نه تنها نیمه دیگر،
نه تنها نیمه دیگر،
نه تنها نیمه دیگر،
نه تنها نیمه دیگر،
نه تنها نیمه دیگر.

پندرارها؛ کتابی که می‌پنداشتیم هیچ گاه دنباله نخواهد داشت. آیا می‌شد
کلمه‌ای به آن اضافه کنم یا داستان دیگری بنویسم؟ امکان نداشت.
تا سی و پنج سال پس از انتشار پندرارها، یعنی تا سی و یک آگوست سال
۲۰۱۲، بر این باور بودم.

با ۵۸ سال سابقه پرواز بدون هیچ آسیبی، آن روز برای اولین بار در
زندگی ام، مشکل کوچکی برایم پیش آمد که چند روزی مرا از این دنیا برد
و هوای پیمامیر را درهم شکست.
در خواب و رویای خوشی بودم که با هلیکوپتر مرا به بیمارستان بردند.
فکر می‌کردند رو به مرگ هستم و هر کاری می‌توانستند برای بدن بی‌جانم
انجام دادند.

یک هفته بعد با حال حیرت‌انگیزی به هوش آمدم، در یک بیمارستان
بودم! وقتی روی لبه مرگ هستیم و می‌دانیم (مرگ) قسمتی دوست‌داشتنی